

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIII. Die Avgvsti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

dem consuleret de genibus, ac eis negotium commendaret. Salutabat obuiorum Angelos custodes.

Charitas erga senes, ægros, hospites, exules afflictos multis paternæ suauitatis ac eximiæ liberalitatis exemplis firmata in illo semper emicuit.

Mortif.

Hebdomadam ita distribuerat; vt aliis diebus aliis se modis ex cruciaret. Si extrariorum epulas declinare non posset, illas non adibat nisi cingulo aculeis aspero ad renes circumducto, & cruce cuspidibus item pectus lancinante armatus.

Examiniis particularis etiam extremo in senio, incredibilis in parendo accuracionis, ordinis disciplinæ domesticæ, charitatis erga omnes fuit retinentissimus. Cum regeret, aiebat: *homo vnus, homo nullus*, adeoque lubens auscultabat quid alij iudicarent, facileque in aliorum ibat sententiam probè expensam. Hodierna in crastinum minimè differebat, & ne quid per in-

considerantiam omitteret, schedulam pulpito affixam habebat præ oculis, indicem agendorum; nullius oculos veritus nisi Dei; & ausus disciplinam contra quoscunque tueri, nullo metu respectuum humanorum: id quod illi sanctum fuit etiam in superioribus diligendis, cum eos proponeret Præposito Generali. Cum per oculorum caliginem & virium imbecillitatem diuinis operari extremis temporibus iam non posset, quotidie ad extremum vsque diem sacræ Eucharistiæ pane Angelico refici voluit. Crucifixum è collo pendulum identidem exoscultatus aiebat inter alia: *In manibus tuis descripsisti me: lege scripturam tuam & salua me.*

Euchar.

Crucif.

Monebat superiores vt in arduis, diuinæ Matris ac S. Patris Ignatii opem enixius implorare assuescerent. Ad principem Robecanum suum è fratre nepotem præclara documenta epistolâ complexus dedit.

B.V.

S. Ignat.

XIII. DIE AVGVSTI.

IOANNES CAROLVS BERCHMANS SCHOL.

27. August.
Relga Romanæ.
1621.
ætat. 22.
Soc. 5.

B.V.

Vocatio.

Mensur.

DE Societate incunda deliberabundus, 25. Florenos, quos tunc fortè habebat ad manum, trifariam diuisit; & partem pauperibus, partem sacris celebrandis ad B. V. aram Louanij, partem eisdem ad B. V. Aspri-collis curandis dedit; vt lucem à Deo per B. Virginem impetraret, moxque conceptam animo Societatis petendæ destinationem voto firmavit. In Societate Deiparæ ac regularum studio fuit ad admirabilitatem vsque excellens vno die selecto, quot mensibus quo se colligeret: Perpetua illi sine vilo le-

thali peccato constitit innocentia, vt ferunt; & B. Aloysij imitatio ipsum Aloysium propè assecuta. Moriens coronâ B. Virginis Crucifixo & regulis alligatâ. *Hæc, inquit, tria mihi charissimæ; cum his libenter moriar.* Lugdunenses huius anni epistolæ affirmant; eodîe, quo ille Romæ diem obiit, visum esse per quietem piæ Virgini iuuenem è Societate in Sarcophago ante altare iacentem B. Aloysio meritis parem. Eius cor postea istuc allatum osculata & tota deliciis illiquefacta cum oraret in templo, audire sibi visa est illius adolescentis cor hoc esse quem viderat iacentem in templo Aloysio parem. Anima eius, (inquit P. Iacobus Strarius Flâdrobelgicæ Prouincialis) cui-dam.

Mens.

Cor.

cuidam è nostris à Beatissima Virgine stipata altero iuvene induto superpelliceo cum magnâ gloria in cælum deduci est visa. Mantuæ verò triduo post mortem sexagenariæ Virgini eximiâ virtutis famâ celebri orationi summo mane deditgè à sensibus abreptæ illius sepultura ac virtus admirabilis reuelata fuit. Id quod illa P. Alexandro Capreolæ mox narravit. De illo Philosophiam defendente dicebatur; Angelum, si humanâ carne amictus id munus obiret, non maiori modestiâ id facturum. Eius parens viduus sacerdotio erat initiatus cum Ioannes in tyrocinio degeret. Illum ergo per literas enixè rogavit, vt ad aram B.V. Aspricollensis ter de Spiritu Sancto sacrificium offerret Deo, ad B.V. patrocinium impetrandum pro votis religiosè nuncupandis. Plura in eius vita. Narravit mihi anno 1641. P. Hieronymus Ferrantinus, vir fidei integerrimæ, quòd cum ipse in Coll. Romano Philosophiam doceret eo anno quo Ioannes Berchmans decessit, alterâ noctè à morte Berchmani quidam ex illo Collegio viderit Beatissimam Virginem in sella sedentem, succollantibus baiulis B. Aloysio Gonzaga, & Ioanne Berchmanno in sociorum coronam quæ frequens aderat inferri. Interrogavit Ferrantinus Virgilium Ceparium tunc Rectorem, an id verum esset: is rem ita se habere dixit; & hominè cui species illa oblata erat nominavit. Fuerit id symbolum, ab illis illati sæpè de Beatissima Virgine Matre sermonis in familiari cum sociis consuetudine.

DIDACVS ALPHONSVS. COAD. NOVIT.

Mortem suam sexto inter tyrones mense aliquot ante illam die-

bus prædixit. Biduo ante mortem à Beatissima Virgine singulariter per quietem recreatus, copiosum amplæ suæ erga illam pietatis fructum tulit. Negabat tamen sibi faciem illius visam verum vestem tantum; quam aiebat pulchriorem fuisse quam vel cogitatione concipi possit. Ita pluribus aliis quoque de cælo deliciis recreatus ad æterna concessit.

P. ADRIANVS CRVCIVS.

IN regendo, docendo, ægros tractando eximius fuit; & in illorum obsequiis, heroum morte extinctus est. Etiam post continuam noctis integræ apud ægros peruigilationem, tamen indulgere sibi noluit, quo minus manè cum aliis pro more orandi horam flexis genibus traduceret meditando. Illi qui spectris erant obnoxij aiunt se vidisse spectra cessisse P. Adriano. Quotidie in se flagello sæuiens ita se auditus est idemdem compellere: *Adriane, sanguinem pro sanguine.* Quotannis certum quidpiam palato gratorum fructuum genus deligebat, quod Beatissimæ Virgini eum in annum offerret indictâ sibi ab eis abstinentiâ in eum annum pro quali quali munusculo Dei matri oblato.

P. FRANCISCVS RAVLINVS.

ROMÆ Rhetoricam & Philosophiam, easdemque disciplinas Rainutio Duci Parmensi tradidit Parmæ; ibidem demum Theologiæ per decennium explicandæ magnâ & pietatis & ingenij eum laude intentus. Mores Angelici amorem illi omnium impetrabant; cum Virginea quædam pectoris

Belga. Antuerpiæ. 13. Aug. 1629. ætat. 52. Soc. 32.

Mortificatio Oratio

Mortificatio

B.V.

Italus Parmæ. 13. Augusti. 1657. ætat. 46. Soc.

B.V.

Modestia.

B.V.

Euchar.

Crucif.

B.V. Ignat.

Mort.

Cor.

Indus Potosij. 13. Augusti. 1625. ætat. 45.

pectoris ingenui innocentia in eo emicaret, omnibus qui eum norant id ab eius morte testatis, illum non Virginitatis modò integritate, verùm etiam perpetui ab omni grauiori labe innocentiam commendabilem videri, quantum quidem humana assequi potest opinio. Animi submissione plusquam ordinariam, se infra omnes abiciebat; quosuis etiam infimæ fortunæ mortales modestam reuerentiam profectus, duas puerorum ac adolescentum Sodalitates instituit, quarum altera è pueris infimæ sortis coaluerat. Altera è filiis mercatorum: vtramque miram constantiam in rebus fidei ac pietatis perdiligenter, fructu omnino insigni erudiebat; Catechesis per urbem quoque tradendam curam deinde susceptam, vnde illi magna omnium veneratio coorta est. Aliud præter ea è selectissimis scholasticorum sodalitium instituit, cuius scopus erat, ad perfectionem erudiri, fidei mysteria meditari, solidam virtutum etiam palam exercitatione sese excolere. Inde se plures ad religiosa castra recepere, iam probe instructi. Agenda quotidie vt sapienter exequeretur non tantum animo destinabat, sed & scripto sibi præscribebat, accuratè religiosus in omnibus ac attentus. Deiparæ festa præueniebat arcto ieiunio, nullo ad cibum obsonio admissio. Literæ de illo Romam ad præpositum generalem Gofvvinum Nickel perscriptæ atque à Præposito Prouinciæ missæ aiunt;

Humil.

Zelus.

Sanctimoniam spectatæ virtutis, & fidei, ac raris Dei beneficiis ornata scripto chirographo persanctè testatam oblata sibi speciei huiusmodi meminisse. Audito æris campani signo quo P. Francisci mors nunciabatur visam sibi videre illius animam specie paruuli annos nati ferè duodecim, veste albâ & perinsigni velut Lunæ stellarumque micantium splendore perfusa; quam Christus amplexu avido sibi amanter admouebat, moxque aperto atque hianti pectore includebat. Dei matre propè in sublimi sese ostendente cum S. P. Ignatio, cui Christus dixerit: Accede, Ignati; perfructe meis tuisque laboribus. Hæc illa est anima, quæ me in suo corpore clarificauit: hoc illud caput quod toties meis inuolutum est spinis. Caput istud nunc liliis redimitur. Capitis factam mentionem particularem ita interpretabatur; idcirco aliis præhonorari, quod legem diuinam impensius docuisset. Addebat vulnus lateris in Christo sibi tam admirabile visum fuisse, vt omnem bonitatem ac pulchritudinem continere videretur, Dominum verò de Francisci corpore, adieciisse, locum in quo ipse conderetur se signaturum, & semper in oculis habiturum, sicut mortales floridis hortis recreari solent. Tres ferè horæ partes hoc sibi obiectum spectaculum tenuisse, neque postea de morte illius cogitare potuisse quin toto corde incalesceret.

Mort.

Christus.

B. V.

S. P. Ignat.

Crucifixum.